

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 9 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Judecătoria Câmpulung – România) – Maria Bucura/SC Bancpost SA

(Cauza C-348/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Directiva 87/102/CEE — Articolul 1 alineatul (2) litera (a) — Credit de consum — Noțiunea „consumator” — Directiva 93/13/CEE — Articolul 2 litera (b), articolele 3-5 și articolul 6 alineatul (1) — Clauze abuzive — Examinare din oficiu de către instanța națională — Clauze „redactate într-un limbaj clar și inteligibil” — Informații care trebuie furnizate de creditor)

(2015/C 294/19)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Judecătoria Câmpulung

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Maria Bucura

Pârâtă: SC Bancpost SA

Cu participarea: Vasile Ciobanu

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 87/102/CEE a Consiliului din 22 decembrie 1986 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998, și articolul 2 litera (b) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretate în sensul că intră sub incidența noțiunii „consumator” în sensul acestor dispoziții persoana fizică ce se află în situația de codebitor în cadrul unui contract încheiat cu un profesionist, atât timp cât acționează în scopuri care pot fi considerate ca fiind în afara meseriei sau a profesiei sale.
- 2) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că revine instanței naționale obligația de a aprecia din oficiu caracterul abuziv, în sensul acestei dispoziții, al clauzelor unui contract încheiat între un consumator și un profesionist, din moment ce această instanță dispune de elementele de fapt și de drept necesare în acest scop.
- 3) Articolele 3-5 din Directiva 93/13 trebuie interpretate în sensul că, în cadrul aprecierii sale cu privire la caracterul abuziv, în sensul articolului 3 alineatele (1) și (3) din această directivă, al clauzelor unui contract de credit de consum, instanța națională trebuie să țină seama de toate circumstanțele care însoțesc încheierea acestui contract. În această privință, revine instanței menționate obligația să verifice că, în cauza în discuție, au fost comunicate consumatorului toate elementele care pot avea un efect asupra întinderii obligației sale și care îi permit acestuia să evalueze, printre altele, costul total al împrumutului său. Joacă un rol decisiv în această apreciere, pe de o parte, aspectul dacă clauzele sunt redactate în mod clar și inteligibil astfel încât să îi permită unui consumator mediu, și anume un consumator normal informat și suficient de atent și de avizat, să evalueze un astfel de cost și, pe de altă parte, împrejurarea legată de lipsa menționării în contractul de credit de consum a informațiilor considerate, având în vedere natura bunurilor sau a serviciilor pentru care s-a încheiat contractul, drept esențiale și în special a celor prevăzute la articolul 4 din Directiva 87/102, astfel cum a fost modificată.

⁽¹⁾ JO C 361, 13.10.2014.